

altijd nog'

belevenis. Jammer van de man op de achtergrond.

FOTO ELINE POLLAERT

Nog vijf zomerkampen

Zolang een kind geen heimwee heeft, is er eigenlijk voor iedereen wel een leuk kamp te vinden.

1. Acteerkamp

Workshops drama, zang, acteren en dans met als einddoel een musical voor de ouders. Het kan in het Summercamp te Heino (Overijssel). € 335. Van 17 juli tot 11 augustus. www.xapp.nl

2. Circuskamp

StayOkay, de keten van jeugdherbergen, organiseert in hun jeugdherberg te Gorssel (bij Deventer) circusweken voor kinderen tussen acht en veertien jaar. Vijf dagen lang acrobatie, jongleren en clownerie, met op de laatste dag een circusoptreden. €165. Van 26 juli tot 6 augustus. www.stayokay.com

3. Gymnastiek

Kinderen van drie tot acht jaar kunnen de hele zomer bij The Little Gym in Buitenveldert terecht om te sporten en te spelen (zonder overnachting) € 25 per dagdeel. www.thelittlegym.nl

4. Zelfvertrouwen

Stichting De Ster organiseert vakanties voor kinderen van acht tot zestien jaar, die een steuntje in de rug kunnen gebruiken op het gebied van zelfvertrouwen en weerbaarheid. Kinderen leren beter omgaan met onzekerheid, verlegenheid en met pesten. Ook leren ze om beter vriendschappen te sluiten en voor zichzelf op te komen. De organisatie bestaat uit een professioneel team van psychologen/orthopedagogen, acteurs, bewegingsdeskundigen. Kinderen kunnen hier terecht in de mei-, zomer- en herfstvakantie. Vanaf € 240. www.sterkamp.nl

5. Europa Kinderhulp

U kunt van uw eigen huis een minikamp maken door een kind uit een 'kansarm gezin' drie weken op te vangen. Europa Kinderhulp organiseert al bijna vijftig jaar vakanties voor kwetsbare kinderen uit binnen- en buitenland. Bleekneusjes uit Oekraïne, Duitsland, Frankrijk of gewoon uit Nederland tussen vijf en twaalf jaar oud worden in de zomervakantie voor drie weken uitgenodigd bij Nederlandse gastoudergezinnen. Tijdens deze vakanties kunnen ze op adem komen en 'bijtanken'. U kunt zich aanmelden als gastouder of als vrijwilliger. www.europakinderhulp.nl

Steven Pont

Gamen

Afgelopen week kreeg ik *Een wereld te winnen* in de bus, een boekje over gaming. Ik heb weinig met computerspelletjes, maar nu mijn kinderen Finn (7) en Rogi (6) op de drempel van de virtuele wereld staan, heb ik het meteen maar gelezen. Er ging een wereld voor me open.

De vraag die na lezing blijft hangen, is namelijk of we eigenlijk nog wel van de virtuele wereld kunnen spreken. Voor velen blijkt virtueel gamen helemaal geen abstractie meer. Veertig procent van een onderzochte groep spelers van het spel *Norrath* gaf bijvoorbeeld aan dat als ze er voldoende geld mee zouden kunnen verdienen, ze hun verdere leven graag alleen nog maar in *Norrath* zouden willen verblijven. Kort gezegd; deze mensen zouden graag emigreren naar een spel.

Ook is de rol van geld in het gamen bijzonder. Hoewel echte gamers er hun neus voor ophalen, kun je avatars (virtuele alter ego's) ook via het internet kopen. Een avatar hoor je eigenlijk zelf op te bouwen, maar als iemand na twee jaar zwoegen een krachtig poppetje heeft, is die veel geld waard.

Sommige mensen willen emigreren naar een spel

Een van de interessante vragen wordt nu: stel dat je een heel goede gamer bent en je kunt in de echte wereld geen baan vinden, kan de sociale dienst dan van je eisen dat je je geld dan maar in de virtuele wereld gaat verdienen? Zoals bijvoorbeeld David Storey gebeurde, die nu een virtueel eiland bezit en daarvan onder andere de rechten op mijnbouw verkoopt en daarmee nu ook in de echte wereld goede winsten maakt.

Het overhevelen van virtueel naar echt geld is overigens niet de enige grensvervaging tussen de echte en de virtuele wereld. Zo zijn er in de echte wereld ook al rechtszaken gevoerd over de eigendomsrechten van een virtueel zwaard en zijn er ook al mensen vermoord om zaken die oorspronkelijk in de virtuele wereld speelden.

Na lezing van *Een wereld te winnen* werd me één ding duidelijk; de grens tussen de echte en de virtuele wereld wordt in de toekomst van mijn kinderen steeds moeilijker te trekken. Gamen is allang geen spelletje meer.

s.pont@parool.nl

enthousiast terug. Otto vertelt: "Iedere dag deden we iets anders. Het was cool om te gamen, maar het leukste vond ik het vlotten bouwen en zwemmen. Er waren ook best veel meisjes." (www.jeugdrecreatieavontuur.nl)

Er zijn ook prestigieuze zomerkampen. Meisjes kunnen de zomer doorbrengen op een internationale kostschool, zoals Serval Mont-Fleuri in Montreux, Zwitserland. Uw opstandige puberdochter tussen de tien en twaalf jaar wordt hier in minimaal drie weken (en maximaal negen weken) omgetoverd tot keurige jongedame die vloeiend Frans en Engels spreekt, alles van etiquette weet, goed kan keramieken en door de beautyworkshop haar eigen moeder van schoonheidstips kan voorzien. Zo luidt de belofte die u ten minste 4390 euro voor drie weken kost. (www.serval.ch).

Gamen is cool, maar vlottenbouwen is leuker.

FOTO BART AALDERINK